

“కారణం”

“శ్రీగీరి”

“సమోయి డాక్టరున్నారా”
 “ఉన్నారండీ”
 “ఇప్పుడు చూడటానికి వీలుంటుంది
 దేమో కనుక్కో”
 “తెల్లవార్లగదండి ఆయన పరీక్ష
 చేసేది”
 “కనుక్కోమంటే తెల్లవార్లని
 నాకూ తెలుసులే”
 “.....”
 “.....”
 “రమ్మన్నారండీ పైకి”
 “అబ్బాయిగారా, ఏం ఇప్పుడు?”
 “.....”
 “చెప్పండి. నాదగ్గర దాపరిక
 మైతే ఎలా”
 “ఏం లేదండీ, ఒక సందేహం:
 ఈమధ్య ఏదో పుస్తకాలు తిరగే
 స్తున్నా”
 “.....”
 “నాజబ్బులకు భయాలకు బుద్ధి
 మాంద్యానికి కారణం...”
 “.....”
 “మావాళ్ల కేమైనా జబ్బుందా”
 “.....”
 “చెప్పండి. వుందంటారా”
 “.....”
 “చెప్పండి”

“అ—అదే కారణం నీ శరీరస్థితికి”
 “అయితే నాసందేహం రూఢ్”
 “అ”
 “పిల్లలు కడుపులోనే చావడం
 కూడా”
 “అ—అన్నీను. పుట్టినవాళ్లు చిక్కి
 చిక్కి చావడం—అన్నీని”
 “.....”
 “అసలు ఆయన పెండ్లాడే వుండ
 కూడదు—మీ నాయన”
 “.....”
 “మీ అమ్మకూ—పుట్టిన మీకూ,
 ఆజబ్బు లక్షణాలు పోలే”
 “పెండి చేసుకొన్నా పిల్లా పీచు
 లేని ఉపాయమేదైనా అనుకోంటే
 బ్రతికి పోయిందే వాళ్లం”
 “.....”
 “వాళ్లు అవస్థపడటమే కాకుండా
 మాకు కూడా....”
 “.....”
 “మమ్మల్నిలా కని పారేయడంలో
 వాళ్ల ఉద్దేశం...?”
 “.....”
 “అయ్యయ్యో!”
 “అదేంరా—గదిలో మేముంటుం
 పే అలావచ్చావు!—అదీ అర్థరాత్రినూ”
 “.....”
 “వెధవా-పో—అవతలికి, మొద్దలే
 నిల్చోక”
 “.....”
 “అయినా ఎందుకు వచ్చింది?”

“మీకులానా చూడలేక”
 “చూడలేక—ఏం, వెరిపుట్టదా”
 “అదీ పుట్టుతుంది మీ ధర్మమా
 అంటూను”
 “ఏమిటిది అసందర్భంగా”
 “అంతా సందర్భంగాయేడ్చినట్లు!”
 “.....”
 “.....”
 “ఆచేతుల్లో ఏమిటి”
 “.....”
 “చంపుతావా ఏమిటి కొంపతీసి!”
 “అ”
 “కారణం”
 “వళ్లు తెలియని ఆ వేశంతో ఇలా
 కంటూ”
 “అ! అ!...”
 “గ్రుడ్డివాళ్లని చచ్చువాళ్లని మతి
 భ్రష్టులని”
 “.....”
 “.....”
 “అయ్యో చంపేశాడు రా...”
 “చావు చావు—నాదీ అదే
 ప్రయత్నం”
 “నీవు దోషివి. నీ తుది కోరి
 కేమైనా వుందా”
 “ఏం లేదు—ఒకటి”
 “ఏం”
 “నేను చస్తామనుకొన్నా, వెంటనే
 చావనియ్యాలా. పోనీ అదీ మంచికే.
 నా ఆస్తి చాలావుందిగా. దాన్ని...”
 “.....”
 “నాలాగే జనించి అనాధలుగా
 వుండేవాళ్లకు పంచండి”